

Refleksjonsbrev for januar og februar - Tellus

Vi fortsetter våre sansereise, og gjør oss noen refleksjoner underveis...

Vi har mange udefinerbare materialer nå, og lite typiske plastleker. Vi har gjort noen refleksjoner hvorvidt alle materialene våre er en del av prosjektet sansing eller ikke. Kan de være et sideprosjekt? Eller er det en naturlig del av sanseprosjektet?

De har mønstre, farge, lyder. Og de brukes på ulike måter. Barna gir dem nye egenskaper, og vi gjorde en spennende observasjon ved en hentesituasjon:

Vi har barn med eldre søsken, som noen ganger er med for å hente. En storesøster satt seg umiddelbart ned for å leke med våre udefinerbare materialer. Vi la merke til at hun brukte dem på en helt annen måte enn våre ettåringer og toåringer. Da fikk vi en ide. Hva om vi inviterer eldre barn, og lar dem leke med materialene på sin måte, og lar dem stå etterpå, slik at våre små får de presentert på en annen måte enn slik vi ofte gjør?

Vi inviterte fire førskolebarn, som fikk i oppgave å leke med de spesifikke udefinerbare materialene vi har, for så å la det stå etterpå. De barna som kom går på en avdeling som har mye gjenbruksmaterialer, og de er derfor godt vant med å leke med åpne/udefinerbare materialer. Det tenkte vi var en fordel, men var det egentlig det? De er ikke vant med å være hos oss, så de fant veldig mye de ville utforske, og materialene vi ønsket de skulle leke med stod nok ikke øverst på ønskelista. Dette gikk kanskje ikke helt etter planen... Etter at de hadde utforsket mye forskjellige leker, trakk de tilbake til materialene, og begynte å leke, utforske og bruke materialene på andre måter enn de yngste barna gjør. Vi lot det stå, slik planen var, og det ble ikke akkurat

noen magi slik vi håpet på, men noen av barna begynte faktisk å leke med materialene akkurat slik de stod!

Vi har fått et lysbord, og geometriske plastformer i ulike farger. Dette ble raskt populært, og barna trakk inn på sanserommet for å undersøke. Vi lot lysbordet stå tilgjengelig tilkoblet strøm, hver dag. Bordet har knapper med ulike farger, som endrer fargen på lyset. Vi hadde semulegryn på lysbordet, som minner litt om sand. Man kan lett lage mønster i melet, og samle det i hauger, med formene. Etter noen dager, ville vi prøve med andre ting også, og vi har nå prøvd både semulegryn, maismel, hvetemel og linser i forskjellige farger. De har alle litt ulik konsistens og kvalitet, så vi var spent på om barna ville leke med det på ulike måte. Hvetemel er så mykt, og noen tok det i håret. Melet har andre egenskaper enn for eksempel semulegryn og maismel. Vi synes selv at hvetemelet er godt å klemme på, nesten så det knaser når man tar mengder i hendene. Det kunne vi se at barna også likte å gjøre.

Vi ser mye sansing på flere måter i møtet med lysbordet og melet. De smaker, de lukter, de klemmer og kjenner, og de hører på lyden av melet når de klemmer. De kjenner på mange forskjellige måter; med fingeren som dras gjennom melet på lysbordet, med hele hånden som klemmer på melet, med håndflaten som presser ned mot melet, og kanskje også måter vi ikke har klart å fange opp? Det siste vi prøvde var linser. Først røde og så grønne. Lensene var populære å ta ut av lysbordet, og ta med seg.

Vi opplever at sanserommet er ikke like populært lenger. På refleksjonsmøtet diskuterte vi hva vi kunne gjøre med det. Hva om vi samlet de udefinerbare materialene inn på sanserommet? Om vi gjør det, vil de da brukes annerledes? Vi ønsket å ommøblere, og flytte sonene slik de er nå. Ommøbleringen gikk ut på å flytte den store madrassen inn på det store rommet, og ta alle rør, kjerner, treskiver osv inn på sanserommet. Selve flytteprosessen var spennende, da oppstod det nemlig ny lek og utforskning underveis. Det er også viktig for oss at rommene og sonene er delikate og innbydende. Vi bruker rommet som den tredje pedagog, og det er viktig for oss at rommet skal invitere til lek. Dessuten vektlegger rammeplanen dette med estetikk i fagområdet som omhandler kunst, kultur og kreativitet. Det står at *personalet skal synliggjøre og skape estetiske dimensjoner i barnehagens inne- og uterom* (Utdanningsdirektoratet 2017)

På naboavdelingen Luna har de den siste tiden fjernet mye leker, og tatt i bruk sand og ris, på to ulike rom. Dette ble raskt oppdaget av våre barn, og de trakk mer inn der. Vi opplever at når nye elementer blir satt frem, blir det mindre konflikter. Vi så også at materialene kombineres, og at de tester ut sine teorier og konstruerer ny kunnskap. Et barn samlet linsler fra lysbordet vårt, i et tomt rør, og tok med inn til risen, helte det oppi. Barnet gikk gjentatte ganger frem og tilbake og gjorde dette. Hva undersøkte han da tro?

Det vil bli mer og mer utetid fremover, etter hvert som isen forsvinner og ettermiddagene blir lysere. Kan vi gjøre uteleken mer spennende, og tilføre noen nye elementer? Feks i sandkassen? Hva om vi gjør vann mer tilgjengelig sammen med sanden? Kanskje en murerbøtte med vann? En beholder med kongler? Med andre ting? Hermetikkbokser? Treskiver vi har inne? Fremover ønsker vi å utforske enda mer på lysbordet. Kanskje bønner og vannperler?